

Uz sākumlapu>Nauda/naudas prasījumi>Maksātnespēja un bankrots Maksātnespēja un bankrots

Ungārija

1 Pret kādiem subjektiem var vērst maksātnespējas procedūru?

Juridisku personu maksātnespējas procesam piemēro 1991. gada XLIX likumu par bankrota un likvidācijas procesu (Bankrota likums).

Bankrota likums regulē divu veidu maksātnespējas procesus: bankrota un likvidācijas procesu.

Bankrota process ir reorganizācijas process, kura mērķis ir pasludināt parādniekam, kuram draud maksātnespēja, maksājumu atlikšanu ar mērķi panākt labprātīgu vienošanos un mēģināt noslēgt šādu vienošanos nolūkā atjaunot maksātnespēju.

Likvidācijas process ir process, kura mērķis ir, lai kreditori saņemtu apmierinājumu saskaņā ar īpašiem noteikumiem, ja maksātnespējīgs parādnieks tiek likvidēts bez tiesiskā pārņēmēja, īstenojot procesu, kura mērķis ir kopējo maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīvu sadalīšana kreditoriem. Tomēr likvidācijas process ir jāizbeidz, ja parādnieks ir pilnībā samaksājis savus parādus un procesa izmaksas vai ja ar kreditoriem ir noslēgta labprātīga vienošanās par parādu nokārtošanas nosacījumiem un šo vienošanos ir apstiprinājusi tiesa.

Īpaši noteikumi par atkāpēm paredzēti, piemēram, likumos, ko piemēro uzņēmumu, kuru juridiskā adrese ir ārvalstīs, Ungārijas filiālēm, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un finanšu sektora uzņēmumiem (kredītiestādēm, finanšu sabiedrībām, apdrošināšanas sabiedrībām, ieguldījumu brokeru sabiedrībām, valsts noliktavām).

Finanšu sektora uzņēmumiem bankrota procesa nav, tomēr, lai izvairītos no to maksātnespējas, uzraudzības iestādēm ir iespēja iejaukties, tiklīdz to finansiālās spējas sākušas pasliktināties, kā arī jāizveido fondi (kaitējuma kompensēšanas fonds, ieguldītāju aizsardzības fonds, noguldījumu apdrošināšanas fonds), lai aizsargātu klientus un tiem sniegtu kompensāciju.

Finanšu nozares uzņēmumu likvidāciju tiesā var ierosināt Ungārijas Nacionālā banka, rīkojoties saskaņā ar savām finanšu uzraudzības iestādes pilnvarām, pēc tam, kad tā ir atcēlusi uzņēmuma licenci šādu darbību veikšanai.

Pilsoniskās sabiedrības organizāciju likumā ir iekļauti daži noteikumi par atkāpēm saistībā ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju (apvienību, fondu) bankrota un likvidācijas procesiem; pārējos gadījumos piemēro Bankrota likuma noteikumus.

Fizisku personu parādu nokārtošanas process (personīgais bankrots)

2015. gada CV likums par fizisku personu parādu nokārtošanu stājās spēkā 2015. gada 1. septembrī. Likuma mērķis ir paredzēt parādu nokārtošanas tiesisko regulējumu, kā arī nodrošināt bankrota aizsardzību, parādniekam un tā kreditoriem sadarbojoties. Likums galvenokārt aizsargā hipotekāros parādniekus, jo īpaši tos, kuri ilgstoši kavējuši maksājumus, ir parādā vairākiem kreditoriem un kuru mājokļa īpašumam draud piespiedu pārdošana.

Process sākas kā pirmā hipotekārā kreditora koordinēts ārpusstiesas process. Bankrota procesu tiesā uzsāk, ja nav panākta ārpusstiesas vienošanās. Arī tiesvedības mērķis vispirms ir panākt vienošanos, bet, ja šāda vienošanās netiek apstiprināta, tiesa nosaka parādu nokārtošanas nosacījumus.

Valdība ir izveidojusi Valsts ģimenes maksātnespējas dienestu. Šai organizācijai ir svarīga loma parādu nokārtošanas procesā. Ģimenes maksātnespējas dienests pārliecinās, vai parādnieks atbilst likumā noteiktajām prasībām, glabā valsts reģistru datus par procesu un nodarbina ģimenes administratorus.

Ģimenes administratori tiesas labā pilda sagatavošanās un sadarbības uzdevumus parādu nokārtošanas procesā tiesā, izpilda tiesas lēmumus, sniedz atbalstu parādniekam, pārrauga parādnieka māsaimniecības pārvaldību, pārdod parādnieka saimnieciski vērtīgos aktīvus un veic samaksu kreditoriem. Sekmīgs parādu nokārtošanas process noslēdzas ar to, ka procesa laikā izpildītās parādsaistības vēlāk no parādnieka nevar atprasīt un ka kreditori saņem konkrētu proporcionālu sava parāda daļu noteiktā laikposmā.

Fizisku personu parādu nokārtošanas process vēl nav ticis paziņots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2015/848.

Saskaņā ar Bankrota likumu **bankrota procesu** var sākt parādnieka organizācija ar tās galvenās lēmumu pieņemējas struktūras piekrišanu, izmantojot veidlapu; juridiskā pārstāvja dalība procesā ir obligāta. Parādnieks nevar iesniegt šādu pieteikumu, ja tam ir aktīvs bankrota process vai ja pirmajā instancē pieņemts lēmums, ar kuru noteikta parādnieka likvidācija. Atkārtota pieteikuma par bankrota procesa uzsākšanu pieņemamības nosacījumi un laika ierobežojumi ir šādi: iepriekšējā bankrota procesa laikā pastāvošu vai radušos kreditoru prasījumu apmierināšana, divu gadu termiņš kopš iepriekšējā bankrota procesa galīgās pabeigšanas vai, ja iepriekšējais pieteikums noraidīts *ex officio* — viena gada termiņš kopš pēdējā rīkojuma pasludināšanas lietā.

Vispārīgā gadījumā, ja parādnieks ir maksātnespējīgs, **likvidācijas procesu** var sākt pēc parādnieka vai tā kreditoru pieprasījuma, vai pēc tiesas iniciatīvas noteiktos gadījumos, kas paredzēti Bankrota likumā. Bankrota likumā ir tieši noteikts, kas var ierosināt likvidācijas procesu, un paredzēti procesuālie noteikumi rīcībai pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas.

Abu veidu procesi ir **kollektīvie parādu nokārtošanas procesi**, kuros jāpiedalās parādnieka kreditoriem, kuri šo procesu laikā nevar no parādnieka prasīt savu prasījumu izpildi citā veidā vai procesā.

2 Saskaņā ar kādiem nosacījumiem var sākt maksātnespējas procedūru?

Bankrota process

Bankrota procesu var pieteikt parādnieka direktors; advokāta vai juridiskās palīdzības sniedzēja pārstāvība ir obligāta.

Vienlaikus pret parādnieku var ierosināt tikai vienu bankrota procesu, un izskatīšanā nedrīkst atrasties arī likvidācijas process. Atjaunotu bankrota procesu var uzsākt tikai, ja parādnieks ir nokārtojies iepriekšējā procesā pieprasītos parādus un kopš tā laika nav pagājuši divi gadi. Ja tiesa pēc savas iniciatīvas noraidījusi iepriekšējo bankrota procesu formālu trūkumu dēļ, atjaunotu bankrota procesu nevar uzsākt vienu gadu.

Likvidācijas process

Likvidācijas procesu var ierosināt parādnieks, kreditors, administrators, kurš piedalījies iepriekšējā labprātīgajā likvidācijas procesā, vai tiesa vai administratīva iestāde likumā noteiktos gadījumos. Piemēram, likvidācijas procesu ierosina tiesa, ja bankrota procesā nav panākta labprātīga vienošanās vai ja tā saskaņā ar savām komercietas juridiskās uzraudzības pilnvarām uzdevusi likvidēt uzņēmumu, kas būtiski pārkāpj likumu.

3 Kādi aktīvi ietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā? Kā rīkojas ar aktīviem, ko parādnieks iegūst vai kas pāriet parādnieka īpašumā pēc maksātnespējas procedūras sākšanas?

Maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīvi ir visu ilgtermiņa aktīvu un apgrozāmo līdzekļu summa grāmatvedības tiesību aktu izpratnē.

Ja bankrota procesa laikā aktīvu apjoms palielinājies, arī pieaugums ir daļa no maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīviem.

Maksātnespējīgam parādniekam saglabājas tiesības pārvaldīt mantas aktīvus, bet tikai administratora pārraudzībā. Likvidācijas procesā maksātnespējīgam parādniekam nesaglabājas ar mantas aktīvu pārvaldību saistītās tiesības — šīs tiesības pāriet likvidatoram. Likvidators ir parādnieka organizācijas juridiskais pārstāvis un tiesas pārraudzībā veic kreditoru prasījumu reģistrāciju un izvērtēšanu, aktīvu realizāciju un ienākumu sadali kreditoriem.

4 Kādas ir parādnieka pilnvaras un kādas - maksātnespējas administratora pilnvaras?

Parādnieks bankrota un likvidācijas procesā Bankrota likuma izpratnē var būt likumā minētais komersants. Bankrota procesu ierosina parādnieks, kurš procesa laikā var turpināt veikt saimniecisko darbību. Parādnieka amatpersonu un īpašnieku tiesību izmantošana nav ierobežota, bet tie savas tiesības var īstenot tikai tā, lai neskartu likumā paredzētās administratora tiesības. Parādnieks sadarībā ar administratoru veic prasījumu reģistrēšanu un prioritātes noteikšanu, un, piedaloties administratoram, sagatavo vienošanās par parādu nokārtošanu programmu un priekšlikumu sarunām, lai panāktu tādu vienošanos par parādu nokārtošanu, kuras mērķis ir atjaunot vai saglabāt maksātspēju. Vienošanās par parādu nokārtošanu ietver vienošanos starp parādnieku un kreditoriem par parādu nokārtošanas nosacījumiem un pārējiem jautājumiem, ko tie uzskata par svarīgiem saistībā ar reorganizāciju. Līdz bankrota un likvidācijas procesa sākšanai **kreditors** ir persona, kurai ir mantiski vai naudā izteikti prasījumi ar iestājušos izpildes termiņu, kuri balstās uz galīgu un izpildāmu tiesas vai valsts iestādes lēmumu vai kuras parādnieks ir atzinis vai neapstrīd. Bankrota procesā kreditors ir arī jebkura persona, kuras prasījumu termiņš iestājas bankrota procesa laikā vai tos vēlāk reģistrējis administrators, vai jebkura persona, kuras prasījumus likvidācijas procesā reģistrējis likvidators.

Administrators bankrota procesā ir tiesas iecelta juridiska persona, kura ir pilnvarota veikt maksātnespējas procesa administratora uzdevumus. Administratoram jāieceļ persona, kuru tas nodarbina un kurai ir attiecīgā kvalifikācija administratora darbību veikšanai. Šīs personas pienākums ir pārraudzīt parādnieka saimniecisko darbību, lai panāktu vienošanos par parādu nokārtošanu, vienlaikus ievērojot kreditoru intereses, reģistrētu kreditoru prasījumus, piedalītos vienošanās par parādu nokārtošanu sagatavošanā un parakstītu sarunās par vienošanos par parādu nokārtošanu pieņemto lēmumu protokolus.

Likvidators ir likvidatoru organizācija (juridiska persona, kura pilnvarota veikt maksātnespējas procesa administratora uzdevumus), ko iecēlusi tiesa un kas pārstāv likvidējamo organizāciju, vienlaikus garantējot kreditoru intereses un veicot likumā noteiktos uzdevumus. Tiesību aktos likvidatoru organizācijām ir noteiktas stingras personīgās un profesionālās prasības, ieskaitot regulāru profesionālo apmācību.

Likvidatoru organizācija likvidatora pienākumu pildīšanai ieceļ maksātnespējas administratoru.

Likvidatoru organizācijas nosaukumu un maksātnespējas administratora vārdu arī ieraksta tiesas juridisko personu reģistrā.

Bankrota un likvidācijas process ir bezstrīdus civilprocess tiesā. Jautājumos, ko neregulē Bankrota likums, piemēro Civilprocesa kodeksa noteikumus ar bezstrīdus procesa sevišķajām atkāpēm. Bankrota procesu uzdod veikt tiesa, savukārt likvidācijas procesu uzdod veikt tādēļ, ka parādnieks pasludināts par maksātnespējīgu, vai citos gadījumos, kas paredzēti likumos, vai pamatojoties uz citas tiesas, valsts iestādes vai administratora pieprasījumu. Uzsākot procesu, tiesa no likvidatoru saraksta ieceļ administratoru vai likvidatoru. Kad tiek iesniegts pieteikums par likvidācijas procesa uzsākšanu, tiesa pēc kreditoru pieprasījuma ieceļ likvidatoru ar pagaidu administratora pilnvarām, lai uzraudzītu parādnieka darbības līdz likvidācijas rīkojuma izdošanai. Tiesa izskata iebildumus par administratora vai likvidatora prettiesiski veiktiem pasākumiem vai bezdarbību un, ja pasākums vai bezdarbība bijusi prettiesiska, uzdod administratoram vai likvidatoram rīkoties saskaņā ar likumiem, bet šī noteikuma pārkāpuma gadījumā administratoru vai likvidatoru atstādina no procesa un ieceļ jaunu administratoru vai likvidatoru.

Bankrota procesa laikā parādniekam ir tiesības uz bankrota aizsardzību, izpildes process tiek apturēts un parādniekam tiek ļauta maksājumu apturēšana vai iepriekš radušos parādu samaksas moratorijs.

Ja Bankrota likumā paredzētais vairākums piekrīt brīvprātīgās vienošanās saturam un tā atbilst likumā noteiktajām prasībām, tiesa apstiprina vienošanos un tā ir saistoša parādniekam.

Ja labprātīgu vienošanos panākt neizdodas, tiesa pēc savas iniciatīvas pasludina parādnieka likvidāciju.

Vienošanos starp parādnieku un kreditoriem var panākt arī likvidācijas procesā. Tiesa likvidācijas procesa gaitā nosaka datumu, kad vest sarunas par vienošanos par parādu nokārtošanu, un, ja balsojums par labprātīgu vienošanos ir pozitīvs un vienošanās atbilst tiesību aktiem, tiesa to apstiprina.

Nosacījumi, ar kādiem likvidācijā apstiprina labprātīgu vienošanos, paredz, ka vienošanās rezultātā beigsies parādnieka maksātnespēja un tiks nokārtoti prioritārie prasījumi, vai ir pieejams šādu prasījumu segums.

Tiesa pieņem lēmumu par bankrota vai likvidācijas procesa pasludināšanu par slēgtu vai par procesa izbeigšanu.

Ja likvidācijas process tiek pabeigts un parādniekam nav tiesiskā pārņēmēja, komercietis pēc tiesas paziņojuma izslēdz likvidācijas procesā likvidēto parādnieku no komercreģistra vai pilsoniskās sabiedrības organizāciju — no pilsoniskās sabiedrības organizāciju reģistra.

Likvidācijas procesā darbinieku algu izmaksu garantē no Algu garantijas fonda līdzekļiem, ievērojot Algu garantijas fonda likumā paredzētos nosacījumus.

Procesa ierosināšanas tiesiskās sekas

Bankrota procesā tiesa pēc parādnieka pieprasījuma rīkojas, lai nekavējoties izziņotu **pagaidu maksājumu apturēšanu** Sabiedrību oficiālajā vēstnesī saskaņā ar Bankrota likumu. Pieprasījuma pamatojību vēlāk izvērtē, kad tiesa pieņem lēmumu noraidīt lēmumu *ex officio* likumā noteiktos gadījumos, vai, ja tā nenotiek — pieņem lēmumu par bankrota procesa uzsākšanu. Bankrota process sākas ar attiecīgā rīkojuma publicēšanu Sabiedrību oficiālajā izdevumā.

Bankrota procesa uzsākšanas rezultātā parādniekam piemēro **maksājumu apturēšanu** līdz 0 stundām otrajā darba dienā pēc 120. dienas (ar dažiem izņēmumiem), un moratoriju var pagarināt uz laiku līdz 365 dienām. Maksājumu apturēšanas laikposmā var tikt veikti tikai tiesību aktā norādītie maksājumi, ar maksājumu saistības neizpildi vai kavētu izpildi saistītās tiesiskās sekas neiestājas un mantisku prasījumu izpilde pret parādnieku tiek apturēta, tādējādi parādnieks iegūst reālu iespēju sagatavot programmu, kuras mērķis ir atjaunot maksātspēju un nokārtot parādus.

Ja tiesa pasludina parādnieku par maksātnespējīgu, jo pastāv tiesību aktos noteikts **maksātnespējas iemesls**, ar rīkojumu tiek noteikta parādnieka likvidācija un pēc tā stāšanās spēkā — ar Sabiedrību oficiālajā izdevumā publicētu rīkojumu, kas satur arī uzaicinājumu kreditoriem pieteikt savus prasījumus, iecelts likvidators. Īpašumtiesības izbeidzas, kad tiek pieņemts lēmums par likvidācijas procesu, ar mērķi aizsargāt maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīvus, un no likvidācijas sākuma datuma juridiskūs izteikumus par parādnieka aktīviem var paust tikai likvidators, rīkojoties kā parādnieka pārstāvis. Likvidācijas pirmajā dienā izbeidzas visi komersanta parādi (iestājas to termiņš).

Likvidācijas mērķis ir sadalīt visus parādnieka aktīvus starp tā kreditoriem — izbeidzas pat izpildes process pret aktīviem, kuriem piemēro likvidācijas procesu. Strīdus un bezstrīdus process, kas sācies pirms likvidācijas sākuma datuma, turpinās tiesā, kurā tas uzsākts. Pēc likvidācijas sākuma datuma jebkuru ar maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīviem saistītu mantisku prasījumu var pieteikt vienīgi likvidācijas procesa ietvaros. Parādnieka nekustamajam īpašumam vai citiem aktīviem noteiktie atsavināšanas un apgrūtināšanas ierobežojumi izbeidzas likvidācijas sākuma dienā, savukārt atpirkšanas tiesības un pirkšanas iespējas, kā arī ķīlas tiesības izbeidzas ar aktīva pārdošanu. Tiesīgā persona savu prasījumu no parādnieka sniegtas drošības naudas var apmierināt līdz likvidācijas sākuma datumam; pēc tam tiesīgajai personai atlikusī summa ir jānodod likvidatoram.

5 Saskaņā ar kādiem nosacījumiem var izmantot ieskaitu?

Likvidācijas procesa laikā jebkurš kreditors savu prasījumu pret parādnieku var izvirzīt, vienīgi reģistrējoties procesam, nav iespējams atsaukties uz ieskaitu ārpusstiesas procesā, izņemot uz starptautisko tirdzniecības konvenciju pamata piemērotu noslēguma ieskaitu. Tomēr, ja starp kreditoru un parādnieku pastāv iepriekšēja tiesvedībā esoša lieta, kreditors var veikt jebkuru tiesvedībā pieprasīto prasījumu ieskaitu pret tā parādu parādniekam.

6 Kā maksātnespējas procedūra ietekmē spēkā esošus līgumus, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse?

Likvidācijas procesa uzsākšana pati par sevi nerada tiesiskas sekas — parādnieka iepriekš noslēgtu līgumu izbeigšanu. Līgumus var izbeigt attiecīgā procesa ietvaros — bankrota procesā tas notiek administratora pārraudzībā, savukārt likvidācijas procesā likvidators izbeidz līgumus kā parādnieka juridiskais pārstāvis. Likvidatoram ir tiesības izbeigt līgumus ar tūlītēju spēku vai atcelt līgumus.

7 Kā maksātnespējas procedūra ietekmē procedūras, ko sākuši individuāli kreditori (izņemot tiesvedībā esošas lietas)?

Kamēr likvidācijas procesā notiek parādu nokārtošana, pret parādnieka aktīviem nevar vērst izpildi, bet kreditors, kas ir ķīlas ņēmējs, nevar ķīlu pārdot.

8 Kā maksātnespējas procedūra ietekmē tādu procedūru turpināšanu, kas ir tiesvedībā maksātnespējas procedūras sākšanas brīdī?

Iepriekš uzsāktu tiesvedību pabeidz tiesa, kurā tā uzsāka. Ja tiesvedība noslēgusies parādniekam nelabvēlīgi, uzvarējusī puse likvidācijas procesā piedalās kā kreditors. Ja tiesvedība noslēgusies maksātnespējīgam parādniekam labvēlīgi, tam pienākošos aktīvus vai naudas līdzekļus iekļauj mantas aktīvos.

Bankrota likumā vairākās vietās noteikts, ka administratoram vai likvidatoram ir pienākums sniegt informāciju kreditoriem.

9 Kādas galvenās iezīmes raksturo kreditoru dalību maksātnespējas procedūrā?

Kreditori var izveidot kreditoru komitejas vai ievēlēt kreditoru pārstāvi, ar kuru likvidatoram jāapspriežas un kuru likvidatoram jāinformē, kā arī jāsaņem tā tieša vai netieša piekrišana noteiktu pasākumu veikšanai.

10 Kādā veidā maksātnespējas administrators drīkst izmantot vai atsavināt parādnieka mantā ietilpstošus aktīvus?

Likvidators var pārdot parādnieka aktīvus pircējam, kurš izteicis visizdevīgāko piedāvājumu, publiskā pārdošanas procesā auditētā tīmekļa tirdzniecības portālā.

11 Kādi prasījumi jāizvirza pret maksātnespējīgā parādnieka mantu un kādas darbības tiek veiktas ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas?

Kreditors, piesakot savu prasījumu bankrota procesā vai likvidācijas procesā kā kreditors, var pieteikt gan iepriekš radušos parādus, gan tādus, kas radušies pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas.

12 Kādi noteikumi reglamentē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu?

Maksātnespējas procesa administrators (bankrota procesā — administrators, likvidācijas procesā — likvidators) reģistrē kreditoru prasījumus un iesniedz apstrīdētos prasījumus tiesai, kas vada bankrota procesu vai likvidācijas procesu, sprieduma pieņemšanai.

13 Kādi noteikumi regulē ieņēmumu sadali? Kā nosaka prasījumu un kreditoru tiesību hierarhiju?

Likvidators pēc atsevišķu izdevumu atskaitīšanas izmanto ieņēmumus no ķīlas pārdošanas, lai norēķinātos ar ķīlas ņēmēju. Atlikušo summu sadala kreditoriem saskaņā ar aktīvu sadali, ņemot vērā Bankrota likumā noteiktās kreditoru apmierināšanas kategorijas un pamatojoties uz likvidācijas starpbilanci vai likvidācijas beigu bilanci.

Pēc pārējo aktīvu pārdošanas ieņēmumu sadali var veikt, kad apstiprināta likvidācijas starpbilance vai likvidācijas beigu bilance, ņemot vērā tiesas apstiprināto aktīvu sadali un Bankrota likumā noteiktās kreditoru apmierināšanas kategorijas.

14 Kādi ir maksātnespējas procedūras izbeigšanas nosacījumi un sekas (jo īpaši, to izbeidzot ar mierzīlīgumu)?

Parādnieks bankrota procesā vai likvidācijas procesā var vienoties ar kreditoriem par brīvprātīgiem norēķiniem. Ja vienošanās atbilst tiesību aktiem, tiesa to apstiprina un pasludina procesu par izbeigtu. Šādos gadījumos parādnieks turpina darbību. Kreditoru prasījumus apmierina vienošanās paredzētajā kārtībā un apmērā, un parādniekam nav jāveic maksājumi par pārējo daļu.

15 Kādas ir kreditoru tiesības pēc maksātnespējas procedūras izbeigšanas?

Bankrota procesā, kas ir izbeigts ar tiesas apstiprinātu labprātīgu vienošanos, kreditoru prasījumus apmierina vienošanās ceļā noteiktajā kārtībā un grafikā.

Ja parādnieks neievēro vienošanos, kreditori var iesniegt pieteikumu par izpildes procesa uzsākšanu vai sākt parādnieka likvidāciju.

16 Kurš sedz maksātnespējas procedūrā radušās izmaksas un izdevumus?

Kreditori maksā reģistrācijas maksu. Par maksātnespējas procesa (bankrota procesa vai likvidācijas procesa) pieteikuma iesniegšanu jāmaksā nodeva.

Pārējos gadījumos visas izmaksas sedz parādnieks.

17 Kādi noteikumi reglamentē kreditoru kopumam kaitējošu juridisku aktu spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošiem vai neizpildāmību?

Likvidators vai kreditors šādus darījumus var apstrīdēt, iesniedzot lūgumrakstu, un var lūgt darījuma atzīšanu par spēkā neesošu. Šādi atgūtie parādnieka aktīvi palielina maksātnespējīgā parādnieka mantas aktīvus.

Likvidators vai kreditori var celt prasības pret parādnieka bijušajiem valdes locekļiem par darbībām, kas kaitējušas kreditoru interesēm, atsaucoties uz to, ka valdes locekļi, rodoties maksātnespējas draudu situācijai, nav īstenojuši pārvaldības funkcijas saskaņā ar kreditoru interesēm, kas novedis pie komersanta aktīvu samazināšanās, vai apgrūtinājuši kreditoru prasību pilnīgu apmierināšanu, vai nolaidības dēļ nav nokārtojuši vides maksājumus. Ja to pierāda, parādnieka bijušajam direktoram jāatlīdzina kreditoriem tādējādi nodarītais kaitējums.

Lapa atjaunināta: 03/12/2018

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.